

Svátek maminek: 14. Vzpomeňte si na neplodnost na Den matek

Svátek maminek

Vzpomeňte si na neplodnost na Den matek

Tuto neděli si tatínkové přivstanou mimořádně brzy, aby svým ženám připravili snídani do postele nebo alespoň šálek dobré silné kávy. Děti budou během hodiny nedělní školy pilně vystříhovat žluto-růžové papírové květiny nebo malovat prsty rámečky na obrázky.

Teenageři budou během bohoslužby sedět se svými rodinami, místo aby seděli na balkoně. Kazatelé povedou shromáždění ve zvláštních litaniích a budou mít kázání s výjimečnými názvy, jako například „Ideální žena“ nebo „Cílevědomé rodičovství“.

Rodiny budou z modlitebny odcházet ruku v ruce a spěchat ke svým autům, aby stihly rezervovaný oběd ve 12:15.

Tuto neděli je Den matek a pro někoho, jako jsem já, je to nejobávanější den v roce.

Mnoho křesťanů bude tuto neděli debatovat o tom, že zůstanou celé dopoledne v posteli, nebo možná mysleli dopředu a naplánovali si víkendový výlet. Možná zavolají svému vedoucímu nedělní školy a budou předstírat žaludeční nevolnost, aby nemuseli učit.

Možná se rozhodnou jít do kostela, ale sednou si do zadní lavice, aby se mohli vytratit dřív, než se budou rozdávat růže. Nebo se možná dostanou jen na parkoviště, než na ně emoce dolehnou příliš silně, a v pláči budou přemýšlet, jestli neudělali chybu, když se dnes pokoušeli přijít do kostela.

Neplodnost je bestie.

Je to odpudivý, páchnoucí leviatan, který číhá ve stínu za hranicí naděje. Tato zlá příšera dychtivě vyčkává v temnotě připravena zabořit své jedovaté zuby do lidské radosti během nejslavnostnějších okamžiků života: A samozřejmě, tato zatracená stvůra zcela rozcupuje Den matek, narozeninovou oslavu dítěte, rodinné sportovní události, vánoční dopoledne, oslavu narození dítěte.

V roce 2006 mi byl diagnostikován [syndrom polycystických vaječníků](#). Samozřejmě jsem byla zdrcená, když jsem zjistila, že budu mít problémy s otěhotněním. Ale protože jsem v té době byla svobodná, prostě jsem doufala v to nejlepší a žila dál.

Teprve když jsem se v roce 2008 zasnoubila, začala jsem se tímto problémem více zabývat. Po svatbě jsme se s manželem okamžitě začali snažit o dítě. Po roce bez úspěchu jsme zahájili léčbu neplodnosti. Po roce bolestivé a emocionálně vyčerpávající léčby jsme s léky skončili a jednoduše jsme to „svěřili do Božích rukou“. Nyní, o rok a půl později, stále čekáme na zázrak.

I když bych si ráda myslela, že jsem ve svých problémech jedinečná (prostě miluji pořádné projevy soucitu!), neplodností trpí překvapivě 10 procent Američanů. Ještě více šokující je, že naše sbory se tímto problémem zabývají jen zřídka.

Sbory mají tendenci zametat „ložnicové záležitosti“ do pastoračních poraden nebo podpůrných skupin ve sklepě.

Bezdětné páry po třicítce a čtyřicítce se ocitají v izolaci od hodin nedělní školy, které se zaměřují na rodičovské otázky. A přestože se na Den matek pokoušejí odříkat zvláštní modlitbu za nejmenované ženy, které jsou „budoucími maminkami“, většina neplodných žen, které tuto neděli navštíví bohoslužbu, bude odcházet s pocitem obrovské ztráty, smutku a zklamání.

Učí církev neúmyslně páry, aby se za svou neplodnost styděly? Co kdyby se církev namísto skrývání problémů s neplodností zavázala vyplnit prázdnotu, kterou pociťují bezdětné páry?

Co kdyby církev uspořádala bohoslužbu, která by bezdětné páry obklopila požehnáním a modlitbou?
Co kdyby se církev více snažila začlenit neplodné páry do svého současného modelu služby rodině?
Co kdyby sbory jednoduše tisíckrát vyslovily slovo „neplodnost“, aby už nebylo tabu?

Náš sbor každý Den matek tiskne jména matek, jejichž děti a manželé jim darovali růže. Možná je to ta nejbolestivější část Dne matek, nebýt jmenována. Kristus zasvětil celou svou službu pojmenovávání a přejmenovávání zraněných a zlomených duší. Ježíš pojmenovával bolest lidí. Nabízel přívětivé místo odpočinku a nasycení.

To nemůžeme popřít. Neplodnost je tam venku. Musíme ji pojmenovat.

Musíme povzbudit a podpořit naše bezdětné rodiny.

Musíme být Kristovým pokojem.

Erica Cooper

[Baptist News Global](#)

[*Tento příspěvek původně vyšel na ABPnews.com 9. května 2012.*](#)

Erica Cooper

[Erica Cooperová](#) byla povolána, aby sloužila jako šestá kazatelka *Baptist Church of the Covenant* (BCOC) v říjnu 2020. Její první nedělí jako kazatelky byla neděle 6. prosince 2020. Před přijetím výzvy v BCOC byla Erica asistentkou kazatele Plymouth Church v Brooklynu, New York. Získala titul Masters of Divinity na *McAfee School of Theology* v Atlantě, kde v roce 2009 získala cenu *Johna R. Claypoola Preaching Award*. Byla ordinována baptistickým sborem *Druid Hills Baptist Church* v Atlantě. Je vdaná za Chrise Coopera, rodáka z Nashvillu. **Mají jedno dítě, Rosi.**

Můžete také navštívit naši facebookovou stránku [Baptisté – Síť víry](#) nebo facebookovou skupinu [Zpravodaj Baptisté – Síť víry](#)